

ŽIVOT viry

Proměna
společnosti
evangeliem

M. Poborský:
Copak to Bůh
nevěděl?
/ 4

Festival United
byl letos
kočovní
/ 6

Kazachstán:
„Žijeme na
hraně zákona“
/ 8

Selhání
vedoucího
Co teď?

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 Copak Bůh nevěděl, jak to dopadne?**
Miloš Poborský

REPORTÁŽ

- 6 Festival United letos kočovný**
Lucie Vlasáková
- 6 Dejte si občas kafe z automatu**
Ida Pencová

ROZHOVOR

- 8 Balancování na hraně zákona**
pastor Jermachan

TÉMA: KDYŽ VEDOUČÍ SELŽE

- 12 Pád vedoucího a jak mu rozumět**
Michal Klesnil
- 13 Kážeme vodu, a pijeme...?**
David Novák
- 14 Přiznat, že jsme neuspěli, je úspěch**
Shane Bennett
- 14 Nepodlehout zklamání**
Lubomír Ondráček
- 16 Napomínat starší veřejně?**
Tomáš Dittrich

MŮJ PŘÍBĚH

- 19 Svalnaté potetované trio**
Johana Ondráčková
- 20 Ruce jako reklama na Boží slávu**
Petr Esner

DALEKOHLÉD

- 21 Znovu pod vládou Tálibánu**
Josh Manley

Z HISTORIE

- 22 Církev tu je kvůli těm, kdo do ní nepatří**
William Tyndale, Jaroslav Pleva

RECENZE

- 24 Pojďme ještě kousek**
Daniel Jokl
- 25 Na věčnosti záleží**
Pavel Trefný

PŘIPRAVUJEME

- s Ditou Targoszovou o rakovině a Boží dobrotě
- téma: Okultismus kolem nás
 - kdy vymítat, a kdy ne?
 - příběhy těch, kdo poznali duchovní svět „z druhé strany“
- Šinčchondži: Korejská sekta loví na internetu

Dejte si někdy kafe z automatu
reportáž z festivalu United

U nás muži nepláčou, ale tehdy ano
rozhovor s kazašským pastorem

Přiznat neúspěch je úspěch
téma: Když vedoucí selže

Svalnaté potetované trio
příběh učitelky

Znovu pod vládou Tálibánu
afghánským křesťanům jde o život

Trest smrti za překlad Bible
virtuální rozhovor s Williamem Tyndalem

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů. KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. číslo 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmukoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**:
Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2,
811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040,
e-mail: jonatan@vbh.sk, web: www.jonatan.vbh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky:
Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Bc. Lucie Vlasáková, DiS.

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová, Mgr. Hana Zahradníčková

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.
Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM | **RENOMIA NETWORK**

Milý čtenáři,

Jairoš přišel za Ježíšem a prosil o uzdravení své umírající dvanáctileté dcery. Najednou tam byli lidé z jeho domu se zprávou, ať neobtěžuje Mistra, neboť dívka právě zemřela. Tehdy zazní okřídlená slova: „Neboj se, jen věř a bude zachráněna!“ Pro Jairoa to musela být obrovská vzpruha. Ježíš věřil a vleval do něj naději a víru.

Jak to děláme my, když se modlíme za uzdravení? Říkat nemocným totéž, co Ježíš Jairovi, nám nemusí jít přes rty. V roce 1990 jsem v Třebíči na evangelizaci překládal pro jednoho britského evangelistu, když se s jednotlivci modlil za uzdravení. Odvážnými výroky připomínal Ježíše. „Uzdravení se zatím neprojevovalo? Nevadí, věř a budeš uzdraven zítra“ – to a mnoho podobného jsem musel překládat, a měl jsem s tím potíže. U většiny z jeho povzbuzujících výroků jsem cítil, že si vymýšlí. Překládat lidem to, co jsem pokládal za marnou snahu, mi bylo velice nepříjemné. Měl jsem pocit, že tím, že překládám, lidi obelhávám.

Takže nešlo jen o obsah, ten byl u Ježíše stejně pozitivní jako u zmíněného kazatel. Ten vlastně mohl Ježíše napodobovat, jen asi tak často nedocházelo k uzdravení. U Ježíše to sedělo. Je zdrojem života, a proto říká slova života.

Ježíš bere v úvahu realitu: „Neboj se!“ Ježíšovo povzbuzení se s Jairem setkává v nejtěžších chvílích Jairova života, ale ukazuje cestu: „Jen věř!“ Víra je klíčová. Ježíš mluví na ohrožený hybný moment operace, na víru dotyčného. Je naše víra opravdu tak důležitá? Nepochybují o tom. Povzbuzování k víře je jednou z nejčastějších Ježíšových pobídek, ať už k nemocným, nebo k učedníkům.

Ježíš někdy své zázraky skrýval, někdy je činil nepřehlédnutelnými. „Nezemřela, ale spí!“ Zde přicházející zázrak skrývá, minimálně dává truchlícím možnost si do budoucna myslet, že dívka opravdu jen spala. (Zároveň je ale tento eufemismus vyznáním Ježíšova budoucího celkového triumfu nad smrtí. Je v tom humor, při kterém mrazí. Ježíš počítá s nastávajícím vítězstvím prázdného hrobu.)

Když vyhnal množství démonů z psychicky nemocného člověka do stáda vepřů, dověděla se to celá Gadara. Proč jindy od svých zázraků pozornost odvrací? Často reguloval počet zájemců o svou službu. Nemusel si vylepovat billboardy – věděl, že pozdvižení a sročení by jeho službu omezilo. Ale co Lazar? Toto vzkříšení se odehrálo před zraky veřejnosti. Ježíšův věhlas kvůli tomu narostl. Když se stáhl do města Efraim, už mu popularita nevadila?

Ježíšovo uzdravování má mnoho tváří. Vedle masových akcí uzdravoval na mnoho způsobů jednotlivce. Překládal jsem Maheshi Chavdovi, když se v roce 1991 modlil za mladíka umírajícího na rakovinu. Mahesh vzal nemocného s rodiči do svého pokoje v hotelu International v Praze 6 a mladíka nechal uložit do své postele. Nikdy předtím jsem neviděl člověka v terminálním stadiu rakoviny, vypadal děsivě. Evangelista byl soucitný, povzbuzoval k víře a pozval ho s rodiči na večerní evangelizaci – že je tam víc Boží moci. Mahesh Chavda byl pro mě v této i v dalších situacích vzorem. Jen chci poznamenat, nikoli jako kritiku, že jsem u Ježíše neshledal ani náznak toho, že by

nemocného pozval na své evangelizační shromáždění. Jednotlivce uzdravoval se stejnou efektivitou jako zástupy. Musíme se učit u jím obdarovaných evangelistů, ale i přímo u něj.

Každé uzdravení bylo jiné. Uzdravování bylo součástí Ježíšova života. V naší době si bolestně uvědomuji nedostatek zázraků. Ježíš řekl (J 4,48): „Neuvěříte-li znamenání a divy, jistě neuvěříte.“ Zažil jsem výklad, že to tak Ježíš nemyslel a že

Uzdravování vírou

důležitější je víra než divy. Problémem nás kazatelů občas bývá vysvětlit, proč Bible neříká to, co říká. Citovaný Ježíšův výrok je podle mě jednoznačný: Ježíš to v tomto kontextu myslí přesně tak, jak to vyznívá. Platí to i v kontextu spisu: Za účel a poslání svého evangelia sám Jan označil to, aby lidé uvěřili. Proto své evangelium napsal, a byl to také, podle Ježíšových slov, jeden z důvodů, proč Ježíš uzdravoval.

Proti tomu bývají stavěna Ježíšova slova k Tomášovi po vzkříšení: „Že jsi mne viděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Samozřejmě, že si citované výroky neprotiřečí, jen se doplňují. Já jsem uvěřil, aniž jsem viděl jediný zázrak. Jsem blahoslavený...

Ale pár zázraků uzdravení jsem zažil. Mé dvě kamarádky ze sboru, Jana Wildová a Jana Semilská, byly uzdraveny z rakoviny. Lékaři jim odebrali vzorky a diagnostikovali zhoubný nádor. Po modlitbách církve, po operaci a histologii se ukázalo, že nádory zhoubné nebyly. U Jany Wildové (to bylo tuším ještě za komunismu; zemřela po letech stárím, rakovina se nikdy nevrátila) jsem se bezelstně snažil získat zprávu od lékařů, ovšem bez úspěchu. Až v té situaci jsem si uvědomil, že pro ně, kteří nevěří v Ježíše, to vyznělo tak, že jsme z nich chtěli vymámit svědectví o jejich chybě. Nedovedli si to vysvětlit jinak, než že u biopsie zaměnili zkumavky.

Poslední zázrak jako Brno jsem zažil před třemi lety na skupince, kam přišel můj vrstevník, čerstvě obrácený alkoholik se zničenými játry. Modlili jsme se za něj a po vyšetření se ukázalo, že má játra úplně zdravá. Omlouvám se a trochu se i směji odpůrcům zázraků: Zažívat zázraky je pro mě obrovským povzbuzením. Jen kdyby jich bylo víc, o hodně víc, aspoň kdyby byla uzdravena polovina lidí, za které se modlíme, ne jen sem tam někdo!

Jedna z reakcí církve na to, že lidé po modlitbách nebyvají uzdraveni, je, že začnou vymýšlet, proč se to neděje. To, že je momentálně málo zázraků, beru jako problém církve (tedy i jako svůj problém). Nechci se s tím smířit a nechci kvůli tomu vytvářet alternativní teologii. Časté uzdravování bylo součástí Ježíšova života. Kéž je taky součástí života jeho církve.

